

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 38122-06-12 בליטשטיין נ' גרופר קניות חברתיות בע"מ

בפני כב' השופט יהודה גרניט (בדימ')

התובע אדי בליטשטיין, עו"ד

נגד

הנתבעת

גרופר קניות חברתיות בע"מ

פסק דין

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
1. הנתבעת היא חברה העוסקת במכירת קופונים ודילים לבתי עסק וידועה בשם גרופון.
2. התובע טוען כי הנתבעת שלחה אליו פרסומות בדואר אלקטרוני (להלן: דוא"ל), למרות ולאחר שהוא הודיע לה כי הוא מבקש להסירו מרשימת התפוצה של הנתבעת.
3. התובע טוען כי יש לחייב את הנתבעת בסך של 13,000 ₪, בגין 13 פרסומות שהנתבעת שלחה לדוא"ל שלו, לאחר שביקש להסירו מרשימת התפוצה.
4. סעיף 30א (ב) לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב – 1982 (להלן: החוק), קובע, כי אין לשגר דבר פרסומת "בלא לקבל הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית".
5. בדברי ההסבר להצעת החוק של הממשלה מס' 182 מיום 20.6.05 נאמר: "תופעת ההפצה ההמונית של הודעות פרסומת בלתי רצויות באמצעות רשתות תקשורת (לרבות באמצעות דואר אלקטרוני, הודעות SMS ופקסימיליה), המכונה "spam", הפכה בשנים האחרונות למטרד ציבורי כלל-עולמי, והיקפה מצוי במגמת עליה חדה".
6. בעקבות הצעת החוק הנ"ל, חוקקה הכנסת את תיקון מס' 40 לחוק, הקובע בסעיף 30א' (ו) (1) כי שיגור דבר פרסומת בלא קבלת הסכמה מפורשת של הנמען, מהווה עבירה פלילית ובסעיף קטן (ט) נקבע כי הפרת הסעיף מהווה עוולה אזרחית. סעיף קטן (י) (1) לחוק קובע כי בית המשפט רשאי לפסוק פיצויים בשל הפרת הסעיף בסכום שלא יעלה על 1,000 ₪ בשל כל דבר פרסומת שהנמען קיבל חרף התנגדותו, ללא הוכחת נזק.
- דהיינו, המחוקק ראה בחומרה רבה את התופעה של משלוח פרסומות ללא הסכמת הנמען וקבע, כאמור, כי הדבר מהווה הן עבירה פלילית והן עוולה נזיקית.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 38122-06-12 בליטשטיין נ' גרופר קניות חברתיות בע"מ

7. התובע טוען בסעיף 1 לכתב התביעה כי במהלך שנת 2011 הוא קיבל מהנתבעת פרסומות וביקש להפסיק את משלוחן אליו. התובע אינו מצייין מועד בו הוא ביקש להפסיק את המשלוח. בסעיף 2 לכתב התביעה, התובע טוען, כי ביום 31.10.11 הוא קיבל פרסומות מהנתבעת ובתשובה ביקש להסירו מרשימת התפוצה. טענה זו מגובה במסמך שהתובע המציא (נספח א').
8. לאחר 31.10.11, התובע קיבל מהנתבעת 12 פרסומות לדוא"ל שלו והוא טוען כי הוא לא הסכים לקבלן.
9. הנתבעת טוענת, כי ביום 21.5.11, התובע ביקש להסירו מרשימת התפוצה וכי עשתה זאת, אולם לאחר מכן התובע רכש קופונים או דילים באתר של הנתבעת ובעת הרכישה, הוא הסכים לקבל הצעות לקופונים או דילים.
10. התובע הודה בדיון, כי לאחר 21.5.11, הוא רכש קופונים או עשה דילים באמצעות האתר של הנתבעת, אבל מכחיש שהוא הסכים לקבל הצעות נוספות.
11. התובעת לא המציאה כל מסמך התומך בטענתה, כי התובע, בהזמינו קופון או דיל, אכן הסכים לקבל להבא הצעות מהנתבעת, אולם בדוא"לים של הנתבעת, שהתובע צירף, מצויין, בסופם: "קיבלת אימייל זה מפני שנרשמת למייל היומי של גרופון בנופש ותיירות. להסרה מהרשימה של גרופון בנופש ותיירות לחץ כאן" (ראה נספחים ג' לכתב התביעה).
12. סעיף 30א' (ג) (1) לחוק, מתייחס לאפשרות, אליה מכוונת הנתבעת כנראה, לפיה הנתבע מסר את פרטיו לנתבעת במהלך רכישת קופון או דיל והנתבעת הודיעה לו "כי הפרטים שמסד ישמשו לצורך משלוח דבר פרסומת מטעמו..."
13. למרות שהנתבעת לא תמכה במסמכים את טענתה, כי התובע הסכים לקבל ממנה הצעות כאשר רכש קופונים או דילים באמצעותה, (הנתבעת הסבירה כי המסמכים נמצאים במחשב מרכזי בחוף לארץ ויש קושי לאתרם), לנוכח העובדה שבין 21.5.11 ועד 15.11.11, הנתבעת לא שלחה לו הצעות, לאחר שהוא ביקש להסירו מרשימת התפוצה, יש להתחשב בטענתה של הנתבעת כי שליחת ההצעות גם לאחר 31.10.11 – מועד בו התובע ביקש שוב להסירו מרשימת התפוצה (נספח א'), נעשתה בניסיונות האמורות בסעיף 30א' (ג) 1 לחוק.
14. התובע קיבל, כאמור, 12 הצעות בדוא"ל מהנתבעת החל מיום 13.11.11 עד 18.1.12, אולם הוא פנה שוב אל הנתבעת להסירו מרשימת התפוצה רק ביום 18.1.12 (דבר שהנתבעת הודיעה לו שעשתה בדוא"ל מיום 21.1.12). דהיינו, במשך כל התקופה הזאת, התובע לא טרח לחזור ולהודיע לנתבעת כי הוא מבקש להסירו מרשימת התפוצה.
15. אני סבור שהן בגין הימנעותו של התובע, לבקש את הסרתו מרשימת התפוצה עד 18.1.12 התנהגות המהווה חוסר תום לב, והן בגין הספק שהנתבעת עוררה כי התובע ביקש לקבל הצעות בעקבות רכישות שרכש, לפיכך יש להעמיד את סכום הפיצויים לדוגמה, על-פי סעיף 30א' (י) (1) לחוק, על סכום נמוך בהרבה מהסך של 1,000 ₪ הקבוע שם.
16. לפיכך, אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע, תוך 30 יום, סך של 100 ₪ בגין כל אחד מ-12 הדוא"לים שהנתבעת שלחה לתובע, סך הכל 1,200 ₪, ועוד הוצאות משפט בסך של 300 ₪.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 38122-06-12 בליטשטיין נ' גרופר קניות חברתיות בע"מ

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35

תוך 15 יום, ניתן לבקש מבית המשפט המחוזי להגיש ערעור.

טענת הנתבעת

לפיכך אני מקבל את התביעה ומחייב את הנתבעת לשלם לתובע סך של 1,000 ₪ בגין כל אחת מ-11 הפרסומות שהיא שלחה אליו, סה"כ 11,000 ₪ וכן הוצאות משפט בסך של 1,000 ₪.

תוך 15 יום ניתן לבקש מבית המשפט המחוזי להגיש ערעור.

ניתן היום, י"ט תמוז תשע"ב, 09 יולי 2012, בהעדר הצדדים.

יהודה גרניט 54678313

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה. חסיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)

ניתן היום, כ"א כסלו תשע"ג, 05 דצמבר 2012, בהעדר הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות בתל אביב - יפו

ת"ק 38122-06-12 בליטשטיין נ' גרופר קניות חברתיות בע"מ

יהודה גריביט, שופט בדימוס

- 1
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6
- 7